

LA COMARCA

Redacció: CASAL CATALÀ
Administració:
Carrer Nou de Sant Antoni, 7

D' OLOT

Preus de Subscripció:
A l'any 5 pessetes
Número solt 10 cèntims

Any XI.—Núm. 525.

SETMANARI NACIONALISTA

26 d'Abril de 1923.

SUPLEMENT ELECTORAL

Les dues candidatures

A tots els electors del districte electoral d'Olot ens adrecem avui per a fer-los-hi present el significat de la candidatura de

D. Ignasi de Ventós-Mir

apoiada per tots els nacionalistes olotins i per totes les persones de seny, en contraposició de la significació de la candidatura de la U. M. N. Aquesta conjunció d'elements, enemiga de quant pugui significar la grandesa de la nostra terra i per tant el nostre benestar, a l'últim s'ha decidit posar un nom en front de la nostra candidatura i aquest nom ha estat el mai prou conegut Adolf Puig significat *meneur* d'afers de moltes menes. Per tothom que conegui el personal dels nostres adversaris, l'efecte que aquesta designació ha fet ha estat que el temps apremiós, davant de les reiterades negatives que anaven rebent els de la U. M. N. local, els ha obligat a tirar del primer nom que han trobat. Un dels principals directores olotins de la agrupació antipatriòtica, ha fet el sacrifici del seu nom. El districte, n'estem segurs, no li agrairà gens ni mica. Es quedarà simplement indiferent.

Que significa la candidatura regionalista

La Candidatura regionalista dignament representada per

D. Ignasi de Ventós-Mir

representa abans que tot la noble aspiració de la nostra terra a la seva llibertat. Representa la redempció del nostre districte de la vergonya de veure's representat per un públic enemic de la nostra terra. Representa una acció comú de tots els elements que no poden admetre el domini de la U. M. N., els quals agrupant-se entorn d'un nom, que esdevé una ensenya, volen donar la definitiva batalla al caciquisme que ens naixia.

Demés d'aquest aspecte polític, la candidatura regionalista té un altre caire ben significatiu, al qual precisament la persona del candidat contrari acaba de donar relleu. És la forta aureola d'honradesa, de rectitud, de sinceritat que envolta el candidat nostre. En el temps actual, que l'ambició política vicia les millors institucions, és bo de veure com els homes rectes, que no senten l'afany dels honors, fan el sacrifici del benestar propi per a treballar per als conciutadans.

Això és lo que significa la nostra candidatura, en lo ideal, i en lo pràctic, representa una oposició

efectiva a n'aquests governs d'Espanya, causants de la nostra ruïna, vessadors de la nostra sang i malversadors de la nostra riquesa.

Que significa la candidatura de la U. M. N.

Idealment, no significa res, per quant la U. M. N. no'n té d'ideals; únicament te odís.

Pràcticament, representa en primer terme, una adhesió, de la qual es valdria el govern, per a dir que tots els seus súbdits estem conformes en la seva manera d'actuar, en les seves fabuloses despeses en la guerra del Marroc, en les seves disbauxes infecundes.

Però mirant-ho ja des del prisma local, representa una vergonya ciutadana.

A Olot tots ens coneixem, i no cal pas parlar gaire per a que'ns entenguem. En tots els pobles hi ha noms que per ells sols evoquen una sèrie de coses vergonyoses.

Cal convenir en que han escullit un d'aquets noms?

Per el bon nom de la ciutat i la comarca, rebutgem catalans de la comarca d'Olot, el candidat de la U. M. N. i votèu amb decisió i fermesa al candidat regionalista.

Qüestió de xifres

Un dels móvils de la presentació de l'Adolf Puig per a candidat a Diputat a Corts, ha sigut evitar que el nostre candidat fos Diputat per l'article 29, en revenja de que els nacionalistes olotins ens oposem a que ell exploti despietadament el 30 i 40.

Ell i nosaltres estem en perfecte dret. Ni el 29, ni el 30 i 40, ni sisquiera el 7 i mig.

En quant al nombre de vots que llur candidatura obtindrà, per ara és una incògnita; realment convenia que els croupiers, jugadors i demás farándula es confessin.

Cal citar fets?

Vetaquí que se'ns ocorre aquest dubte, davant la persona prou coneguda i tristament famosa que s'ha erigit en candidat contrari: Cal citar fets?

Si no'ls havem de citar perque en les penses de la nostra gent honrada que s'interessen tothor pel be comunal ben manifestos son, convindria potser refrescar la memòria a aquells descuidats, tarats del tant se m'endona i patentitzar una vegada més (ara que l'ocasió és bona) l'actuació ciutadana d'aquell personatge.

De la seva conducta particular be en podríem dir de coses però no és pas la nostra finalitat l'embrutir-nos les mans en una tria infecte. Tothom el coneix, tothom sab la seva vida plena de burdes atzagaiades.

De la seva vida política, generalment no se'n sab altra cosa que l'haver estat, fins ara, rera cortina i haver fet evolucionar a favor seu l'amoral genteta. Des d'ara sabem que s'ha posat

davant de l'escamot d'U. M. N.

Aquest sol fet, si no n'hi haguessin d'altres de més clars i més coneguts de tothom, el fa responsable de tot el mal que a la ciutadania olotina s'ha fet en tots els sentits. Comencèu a pensar, repassèu, sospesèu els seus actes i fets i veurèu com el que no ha estat contrari a l'esperit de la ciutat, ha estat cosa de perjudicar els interessos del comú, i moltes vegades tot alhora.

Recordau-vos de la particular adquisició del Teatre. Aquest fet que representa un perjudici a la caixa comunal, refrendat per En Lueje, que és sinó un negoci particular? I a qui correspon aquest aventatjós negoci?

Recordau-vos d'aquesta darrera feta de la Biblioteca, refrendada també per En Lueje i que va contra l'espiritualitat de la ciutat entera:

Recordau-vos del joc. Aquesta passió que de tant en tant s'obre a casa nostra amb permís d'algun Ponci escaducer. Qui és el seu empresari? Perquè n'Adolf Puig es queixaba en plé

casino de la campanya que sobre el joc obrí LA COMARCA?

Recordeu-vos d'aquestes i d'altres coses. Tots ens coneixem. La U. M. N. no podia tro-

bar un més lògic representant que l'autor de tant negoci particular, complimentador de l'odi dels seus escolans, de la sed de la seva butxaca oberta, i de l'ofensa a tota la ciutat.

Veu d'alerta

La donem sobretot a certs elements i ben intencionats, que no malicien de les males arts empleades pels impotents sostenedors de la candidatura de la U. M. N. Aquests, vegent-se el fracàs i que no poden véncer, s'entretenen a fer correr notícies alarmants de diners, coaccions, districtes seus, actes en blanc, etc., amb lo qual sols es proposen espantar i fer passar algun mal rato als que s'ho creuen. Acabades les eleccions, senyalarem persones, cassos i coses que faran riure molt a la gent, posant al descobert certes males arts amb que alguns venen dividint i enganyant el nostre honrat i sofert poble.

Una circular de la Guardia Civil

S'ha publicat per la Direcció General de la Guàrdia Civil una circular sobre aquestes eleccions. La manca d'espai no'ns permet pas publicar-la com ens hauria plagut; citarem no obstant diversos fragments:

....se abstendrá en absoluto (el personal de l'Institut) de intervenir de modo directo o indirecto en cuanto se relacione con los trabajos políticos de elecciones.

....no basta saber alejar-se de cuanto signifique lucha política, es necesario también en los actos de servicio presenciaria con sereno juicio y dar la sensación a unos y a otros de absoluta imparcialidad.

....el primer deber del guardia civil es no realizar acto alguno que pueda, de cerca ni de lejos, interpretarse como inclinación o parcialidad en cualquier sentido....

Aquests punts principals convé que'ls tinguin

presents els nostres amics. Ja'ls te ben presents també el nostre candidat **N'Ignasi de Ventós-Mir**. Cada ú al seu lloc sense cap ridícula temença. Cada ú que vagi preparat com li aconselli la seva consciència. Si ells han dit que robaríen actes, que abusaríen de la força, que empresonaríen, nosaltres els responem que tots serem al lloc que'ns pertoqui, que no deixarem per el que puguin dir o pel que puguin fer els nostres llocs d'honor, que estem disposats a tot, sigui el que vulgui, i s'hagi d'arribar allà on calgui.

Si elogiem com cal la circular de la Direcció General de la Guàrdia Civil, també fem constar que no serem nosaltres els que'ns apartarem de l'actuació digna i correcte que cal a tot ciutadà en honor del sufragi universal. Però—i això ho repetim amb tota l'ànima—tampoc estem disposats a que s'ens pugui fer ni la més petita injustícia ni la més minça tupinada, i per tant, ens defensarem de la manera que convingui.

Havem sabut una cosa curiosa.

Allà on de la conducta particular del candidat d'U. M. N. no n'hi han de fer retret, allà es presenta ÉLL; però en llocs on la seva conducta pot ésser una rémora per a la votació, allà diu que es presenta un Doctor Farreras de Barcelona.

Perque cal que tothom voti

Ja tenim la cosa encesa i en Dolfo candidat; junt amb la seva troupe fan els bolos corresponents. No havem pogut esbrinar encara si per a

pendre's la cosa en sèrio o per a justificar dispendis i embutxacar lo que es pugui, doncs segons diuen porten molts diners; si així és, ja cal que

l'un no's mogui del costat del altre perquè si l'un és *flat* l'altre encara més.

Malgrat tots els diners, (deu mil pessetes) tot l'apoiament oficial, les detencions, les actes en blanc, tota la lletania que tenen a la boca, la nostra confiança és absoluta; tenim tanta seguretat de la nostra victòria que no'ns hem preocupat ni un sol minut per la presència del flamant candidat.

Es natural que faci tota mena de bravates perquè ell mateix ho confessa que és l'únic recurs electoral que li queda. Quant un home no te ni diners ni crèdit fa'l pinxo i el *matò*; en Dolfo es troba en aquest cas i quin remei li toca si no usar-ne.

Si be ens fixem en les persones que componen el cens d'Olot i fins del districte, ja's veu ben clar quins son els que'l votaran; jo tancant una mica'ls ulls veig desfilar per davant meu tota la faramalla que li donaran el vot, tots gent inconscient que no tenen en compte l'honra de les seves filles, ni les taules de joc dels cafès, ni tantes altres coses, escarni dels ciutadans; però lo més curiós, és que entre-mig i com disimulant veig passar a algun senyor de casaca i bastó que nosaltres hauriem jurat que destilaven aigua beneïta i que diuen que no poden venir amb nosaltres per que som aconfessionals. Jo tinc la seguretat que per aquest sol fet se condemnaran. I aclucant encara una mica mes els ulls perquè a vegades com més fosc més clar s'hi veu, distingim la silueta negra d'algun capellà escaducer, sigui perquè'ls han dit que'l que es presenta no és en Dolfo sinó

un tal Dr. Ferreras o sigui perquè realment tenen un penjant per el nostre corrido llangorós, el cas és que'ls nostres ulls en veuen la silueta.

Doncs be, ciutadans d'Olot i del districte, davant de tot això, i per acabar d'una vegada amb tota aquesta porqueria asquerosa, no'ns hem d'accontentar amb una simple victòria, cosa que de tan fàcil ja's dóna per descomptada; cal que'l nostre esperit ciutadà demostrí com una mena de plebiscit davant de tothom, que's revolta no solçament davant les immoralitats que's cometen provinents dels governs civils, que per lo tant son ordres del govern central, sinó també de l'escarni que representa per tota persona que s'estimi, el sol fet de la proclamació d'un aital candidat.

Es per això que cal que tots dipositem, el pròxim diumenge, el nostre vot a les urnes, per a demostrar ben clarament que si per mitjà d'intrigues i corrupcions en els funcionaris del Estat espanyol s'obté tot, quan cal demanar-ho al poble, als ciutadans, aquests li diuen: No, no ets tu que tens d'administrar els nostres interessos públics, ja sabem com administres els que se et confien, i com administres els teus; no ets tu qui tens d'usar del crèdit de representar-nos, perquè en faries tan mal ús, que sempre més ens cauria la cara de vergonya.

Ciutadans! Comarcans! Votèu tots com un sol home la candidatura nacionalista del senyor **Ignasi de Ventós-Mir**, que aixís complirèu el vostre deure de ciutadans i de catalans.

Per a que vegin els amics nostres de quines armes es val l'enemic per a justificar la presentació d'En Dolfo, els interessats fan córrer l'infamant notícia que En Masramon volia presentar-se ell mateix en un 29 brillant.

Aquesta injúria infamant, com saben prou be tots els nostres amics, cau per el seu propi pes.

La indiscutible victòria

La victòria és nostra. Però és precís que la victòria sigui aclaparadora. La votació del adversari ha d'ésser insignificant. Penseu en l'afront que seria per al nostre districte, el que un nom com el que ens presenta la U. M. N. obtingués una votació mitjana.

Amb el fi d'évitar aquesta vergonya, assegurant a l'ensems el triomf dels amics de Catalunya, posem-hi tots el nostre màxim esforç.

Electors del districte d'Olot! Feu la tria: o el vici o la virtut.